

РЕШЕНИЕ

№ 315

гр. гр. Хасково, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Георгиев

при участието на секретаря Геновева Р. Стойчева
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Георгиев Административно
наказателно дело № 20235640200564 по описа за 2023 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за
административните нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от „Войников“ ЕООД, град Хасково,
представявано от Н. В. - управител, подадена чрез адв. К. П. срещу
Наказателно постановление № 26-2300113/28.06.2023 г. на Директор на
Дирекция „Инспекция по труда“ - Хасково, с което на основание чл. 416, ал.
5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда на дружеството - жалбоподател е
наложена административна санкция – имуществена санкция в размер на 1500
лева за нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ. В подадената жалба се релевират
оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното с нея
наказателно постановление. Сочи се, че дружеството – жалбоподател не било
извършило процесното нарушение, тъй като по делото били налице всички
предпоставки за третирания на представения и приет по делото договор с
предмет определен трудов резултат – извършване на ремонт на шевни
машини, като граждански и да характеризира правоотношението не като

трудоваправно, тъй като договорът бил граждански, но с престиране на труд, на постигнато от лицето познания, опит, квалификация в определена сфера, като се развиват подробни и конкретни съображения в контекста на направени разграничения между трудовия и гражданския договор за полагане на труд, но с постигане на определен резултат, позовавайки се анализ от теорията и на съдебна практика, включително и на тълкуване, направено от Съда на Европейския съюз. Освен изложеното, счита, че при граматическото и логическо тълкуване на нормите на чл. 61, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда от една страна, а от друга при систематическото тълкуване на разпоредбите на чл. 414, ал. 3, съответно на ал. 1 КТ се формирал извод, че несклучването на трудов договор при фактическото съществуване на трудовото правоотношение и полагането на труд по него, каквито били твърденията, представлявало неизпълнение на задълженията по чл. 62, ал. 1 КТ, което поглъщало задължението по чл. 61, ал. 1 КТ и за последното не бил предвиден самостоятелен състав на административно нарушение, тъй като то винаги съставлявало нарушение и на чл. 62, ал. 1 КТ. Приемайки различно изложеното и възприето в цитирана съдебна практика, наказващият орган бил издал едно незаконосъобразно наказателно постановление. Моли съда да постанови решение, с което да атакуваното наказателно постановление да бъде отменено изцяло. Претендира и присъждане на направените по делото и разноски.

В съдебно заседание пред Районен съд – Хасково, дружеството – жалбоподател „Войников“ ЕООД, град Хасково се представлява от Н. В. - управител и от преупълномощен по делото процесуален представители – адв. Т. Ч. от АК – Хасково, като и двамата заявяват, че поддържат подадената жалба и в хода по същество адв. Т. Ч. се придържа към изложените доводи за нейната основателност, обосноваващи отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Административнонаказващият орган - Дирекция „Инспекция по труда“, град Хасково, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител в съдебно заседание, в което е даден ход по същество. В представено писмено становище от Сидер Михайлов, ст. юрисконсулт в ДИТ – Хасково, подадената жалба се оспорва, излага се становище по доказателствата и конкретни подробни съображения по същество.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ, и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното:

На 11.05.2023 г., в около 13:17 ч. била извършена проверката по работни места от свидетелите А. И. Т. на длъжност „старши инспектор” в Дирекция Инспекция по труда” – Хасково и Л. О. Г. на длъжност „главен инспектор” в Дирекция Инспекция по труда” – Хасково по отношение на обект – ***** в град *****. В хода на проверката било установено, че обектът бил в работен режим, същият се стопанисвал от „Войников“ ЕООД, град Хасково, а след пристигане на контролните органи, които се легитимирали пред посрещналия ги отговорник на производствения процес, били заварени лица, които изпълнявали различни дейности. Сред тях била и свид. М. Д. Д.. Било възприето конкретно по отношение на свид. М. Д. Д., че същата тръгнала да излиза от помещението, в което се намирали останалите работници и машините, като на контролните органи, които изисквали да остане, докато трае проверката, същата съобщила, че била за първи ден и се обучавала за шивачка. Вследствие на тези им възприятия, контролните органи от състава на Д„ИТ“ – Хасково предоставили на заварените лица и конкретно на свид. М. Д. Д. декларации, в които ги приканили всеки да посочи условията, при които работи, за кого работи, с какво работно време и с какво трудово възнаграждение. В предоставената от органите на ДИТ – Хасково Декларация, попълваща се от работници и служители във връзка с извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство на основание чл. 399 от Кодекса на труда, вр. чл. 402, ал. 1, т. 3, чл. 402, ал. 2 КТ и чл. 39, ал. 1 и чл. 40, ал. 1 АПК, свид. М. Д. Д. вписала, че работи във фирмата „Войников“ ЕООД, град Хасково, в обект: „*****” на ул. ***** от дата 11.05.2023 г. с работно време от 12:30 часа до 17:00 часа без да посочи конкретен размер на възнаграждение. В графата, касаеща наличието на трудов договор, вписала отговор „Не”, а в тази за наличие на граждански договор дала същия отговор. Като час на попълване на

декларацията бил вписан 13:17 часа, а дата – 11.05.2023 г. Впоследствие била извършена и проверка по документи на 16.05.2023 г. в Д“ИТ“ - Хасково, като от страна на дружеството - жалбоподател бил представен, Граждански договор за извършване на работа чрез личен труд от 11.05.2023 г., сключен на същата дата между „Войников“ ЕООД, град Хасково, в качеството на работодател и лицето М. Д. Д. с предмет на договора ремонт на шевни машини срещу възнаграждение, уговорено в размер на 40.00 лева за всяка ремонтирана шевна машина, приемо – предавателен протокол и разписка за платена сума. Горните констатации били обективирани в Протокол за извършена проверка с рег.№ ПР2317518/23.05.2023 г.

С оглед констатациите на контролните органи и изводите, до които достигнали за характера на правоотношението, възникнало между „Войников“ ЕООД, град Хасково и лицето М. Д. Д., срещу дружеството - жалбоподател бил съставен на 23.05.2023 г., от свид. А. И. Т. Акт за установяване на административно нарушение № 26-2300113 за нарушение по чл. 61, ал. 1 КТ. Актът е съставен в присъствието на свид. Л. О. Г., на длъжност „старши инспектор“ в Дирекция Инспекция по труда” – Хасково, както и в присъствие на законния представител на дружеството – управителя Н. Р. В., който подписал процесния АУАН, без в графата за обяснения и възражения да впише такива.

Възражения срещу акта за установяване на административно нарушение не са постъпили и допълнително в законовия срок от връчване на екземпляр от него, станало на датата на съставянето и предявяването му, според отразеното в приложената разписка.

При издаване на наказателното постановление, административнонаказващият орган възприел изцяло фактическите констатации, описани в акта за установяване на административно нарушение, и след като извършил справка за действащите трудови договори за лицето М. Д. Д., видно от която на 27.05.2023 г. е сключен трудов договор, безсрочен по чл. 67, ал. 1, т. 1 КТ с „Войников“ ЕООД, град Хасково, наложил процесната административна санкция.

Изложената дотук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитаните в хода на делото

свидетели. Съдът кредитира показанията на свидетелите А. И. Т. и Л. О. Г. относно обстоятелствата, изложени в АУАН, свързани с извършване на процесната проверка, както и тези, свързани със съставянето на АУАН като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, поради което ги възприема като достоверни при обосноваване на фактическите си изводи. Съдът дава вяра на изложеното в показанията на посочените двама свидетели и по отношение на фактите, включени в предмета на изследване по делото, от значение за решаването на случая по същество, свързани с кръга присъстващи лица по време на извършване на проверката на място в процесния обект. Факт, който се потвърждава от събрания доказателствен материал, в това число и от ангажираните допълнителни гласни доказателства чрез разпита в качеството на свидетел на лицето М. Д. Д.. Спорен се явява фактът, свързан с уточняване на действията, извършвани конкретно от лицето М. Д., определящи за вида възникнало правоотношение по който въпрос е налице разминаване в гласните доказателствени източници. То бе преодоляно до голяма степен с извършените от съда допълнителни процесуални действия, включително поставяне в очни ставки, като в резултат приемат се за съответни на обективната истина показанията на свидетеля Л. О. Г. и А. И. Т., и най – вече на първата, като последователни и вътрешно безпротиворечиви, така също съответни на останалите доказателства, в това число и писмени, вкл. попълнена и подписана от свид. М. Д. Д. писмена декларация, поради което съдът им дава вяра при обосноваване на фактическите си изводи по делото. Съвсем отделен и по същество е въпросът до какви правни изводи може да доведе сам по себе си така установения факт, свързан с присъствието на свид. М. Д. Д. в проверявания обект и естеството на извършваните от нея действия. Както бе отбелязано, гласните доказателства в тази част действително са противоречиви в известна степен, освен относно самите факти, но така също и най – вече относно тяхната правна интерпретация, като допълнително съвкупен анализ при необходимост ще бъде направен на съответното място при обосноваване на правните изводи на съда. На това място единствено е необходимо да бъде изтъкнато, че категорично не се споделя като достоверно твърдението на свид. М. Д. Д., че не е твърдяла поред контролните органи, че не била работела във фирмата и не била се обучавала в деня на проверката.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 61, ал. 1 Кодекса на труда отношенията трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. По силата на чл. 414, ал. 3 КТ работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение, а в чл. 416, ал. 5 КТ е предвидено, че наказателните постановления се издават от ръководителя на съответния орган по чл. 399, 400 и 401 или от оправомощени от него длъжностни лица съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите. Следователно, деянието, за което е наложена имуществена санкция на дружеството - жалбоподател е обявено от закона за наказуемо с административна санкция.

При съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление съдът не констатира процесуални нарушения от категорията на съществения, които да налагат отмяна на последното. Съставеният акт за установяване на административно нарушение отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, не са допуснати нарушения на чл. 40 от ЗАНН, във връзка със съставянето в присъствие, предявяването и връчването му на представляващия дружеството – жалбоподател, а именно управителя Н. Р. В. и по този начин е осигурена възможност да се запознае с неговото съдържание, както и да направи възражения по него. Конкретно по отношение изискването за вписване на дата на извършване на нарушението, следва да се отбележи, че в случая формално то е удовлетворено. На следващо място, съгласно чл. 416, ал. 1 от КТ, нарушенията на трудовото законодателство се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи. Редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая процесният АУАН е съставен от компетентен орган в кръга на неговите правомощия. По – нататък, място, обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, спазена е формата и редът за издаването му, а по съдържанието си отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН, установяващ изискуемите реквизити, като възраженията в обратна насока се явяват несъстоятелни.

От материалноправна страна, обстоятелствата, изложени в акта и

наказателното постановление, проверени от съда с допустими по закон доказателствени средства, се установяват по недвусмислен и категоричен начин, но само частично. Доказано е, че на дата 11.05.2023 г., при извършване на проверка на място от контролните органи на ДИТ – Хасково, лицето М. Д. Д. е заварено в описания в НП обект – ***** ***, стопанисван от „Войников“ ЕООД, град Хасково. Обстоятелство, по отношение на което всъщност не се възразява от страна на процесуалния представител на дружеството - жалбоподател, а така също се потвърждава от събраните писмени доказателства и гласни такива, като особено показателно е изложеното от самата М. Д. Д. в показанията ѝ, дадени пред съда, както и от свид. Л. О. Г., че лицето било на работа за първи ден и се обучавала за шивачка и с тази цел се намирала в обекта, което всъщност е и житейски и логически издържано. Оттук следва, че дискуссионен се явява всъщност предшестващият въпрос - за наличието на основание тези действия да бъдат приети като израз на възникнало правоотношение, а така възникналото правоотношение да бъде квалифицирано от съда като трудовоправно. Този въпрос е разрешен с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, въвеждаща изискването отношенията при предоставянето на работна сила, каквито отношения безспорно са констатирани в случая, да се уреждат само като трудови правоотношения, за което е било необходимо сключване на трудов договор. Извод, който се мотивира от характера на учреденото с лицето М. Д. Д. правно отношение, представляващо по своята същност трудовоправно. В тази връзка следва да се има предвид, че съществен белег на трудовото правоотношение, който го отличава от гражданския договор, респ. договора за изработка или поръчка е този, че дължимата престация е работна сила, а не резултат, като характерни са още подчиненост и зависимост на работника или служителя от работодателя и многократност и продължителност на изпълнението. Тези белези съдът намира, че в конкретния случай са налице, изхождайки от представените по делото доказателства. Дори тази дейност да е била подчинена в този момент на обучителна за лицето цел с оглед изискванията за съответната работа, дори да е била и с цел самото лице да се убеди дали работата е подходяща за него и в този смисъл желана, то трудовото законодателство разполага с необходимия инструментариум правоотношението да бъде уредено по необходимия формален начин, съобразно нормативно предвидените изисквания с

включване на съответните клаузи и условия в договора в чия полза ще бъде уговорен срокът и пр. Що се касае до работното време, работното място, организация на изпълнението, като основни елементи на трудовото правоотношение, следва да се отбележи, че те са описани в протокола от извършената проверка в съответствие с установените в хода на проверката факти и в декларацията, попълнена от извършващо работата лице и не е налице необходимост от постановяване на нарочен административен акт - постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение между страните. Не би бил спорен по делото и последващият въпрос – за страните в това правоотношение и конкретно от чие име и за чия сметка е извършваната работа, респ. кой има качеството работодател. Доказателствата, обосноваващи този фактически извод са безпротиворечиви и не се нуждаят от допълнителен анализ.

Изложеното дотук, довело до изясняване на положителния факт на наличие на правоотношение, което следва да се окачестви като трудово и страните по него в лицето на свид. М. Д. Д. – работник и „Войников“ ЕООД, град Хасково - работодател и при наличие на отрицателната предпоставка, свързана с неизпълнение на задължението за регулиране на това правоотношение със сключване на писмен трудов договор, на пръв поглед обосновава извод за осъществяване от обективна страна признаците на състава на твърдяното административно нарушение по чл. 414, ал. 3, вр. чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда, както принципно правилно деянието е квалифицирано от административнонаказващия орган. Поставя се обаче въпросът, дали от гледна точка събраните доказателства и изискванията на фактическия състав на разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от КТ, правилно е прието, че това нарушение е извършено на дата 11.05.2023 г. Действително на тази дата именно лицето М. Д. Д. е заварено от контролните органи в проверявания обект и тъкмо нейното изявление, че е за първи ден и се обучава за шивачка е взето предвид в контекста на ценените от наказващия орган и съда документи – писмена декларация, сочат недвусмислено, че датата на постъпване на работа за пръв път е датата на извършваната проверка – 11.05.2023 г., посочена в декларацията. Именно преди тази дата – 11.05.2023 г., на която свид. М. Д. Д. е установено, че е постъпила на работа, страните по трудовото правоотношение е следвало да уредят отношенията си с предвидения в КТ способ за това – сключване на трудов договор преди тази

дата. Следователно, в случая обосновано и в съответствие с материалния закон е реализирана отговорността. В случая страните по трудовоправното отношение, каквото съдът прие, че е процесното, по никакъв начин не са манифестирали пред контролните органи сключения граждански договор, сторено едва по – късно въпреки показанията на свид. М. Д., че това е станало преди проверката, нито пък свид. М. Д. е посочила пред свидетелите от състава на ДИТ – Хасково, че дейността ѝ ще бъде не като шивачка, а ще се изразява в ремонт на шевни машини, като особено показателно е и последващото сключване на трудов договор за тази длъжност и поради тези съображения доводите в подадената жалба следва да се приемат за неоснователни. Неоснователни са доводите в подадената жалба и относно дадената правна квалификация на нарушението по чл. 61, ал. 1 от КТ, която разпоредба е правилно подбрана съобразно установените факти.

Съдът намира, че наказващият орган е съобразил в пълна степен разпоредбата на чл. 27 ЗАНН, като е определил наказанието за нарушението по чл. 61, ал. 1 от КТ в размер имуществената санкция от 1500 лева, т.е. съобразно установения специален минимум. При съвкупната преценка на всички обстоятелства по случая, както и че нарушението е първо, доколкото не се представят доказателства за предходни такива и отчитайки при индивидуализацията, че за работника не е установено да са настъпили допълнителни вредни последици, напр. от невнасяне на осигуровки, което би могло само да се предполага, но остава недоказано, съдът намира, че предвидената имуществена санкция следва да се определи в размер, съобразно минималния, предвиден в разпоредбата на чл. 414, ал. 3 КТ. Доколкото не е налице основание за ревизиране на дейността на наказващия орган и в този аспект, наказателното постановление следва да бъде потвърдено от съда.

С оглед тези съображения, настоящият съдебен състав намира подадената жалба за неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение, а атакуваното с нея наказателно постановление - потвърдено. Предвид изхода на спора и нормата на чл. 63д от ЗАНН, в тежест на дружеството – жалбоподател следва да бъдат възложени направените по делото разноси за възнаграждение на упълномощен юрисконсулт с размер в рамките на цитираната норма, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ в минимален размер съгласно чл. 27е от

Наредбата за заплащането на правната помощ, приета с ПМС № 4 от 6.01.2006 г.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 26-2300113/28.06.2023 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Хасково.

ОСЪЖДА „Войников“ ЕООД, ЕИК: 204206195, със седалище и адрес на управление: град Хасково, ул. *****, представлявано от Н. Р. В. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“, град Хасково сумата в размер на 80.00 лева, представляваща направени по делото разноси за възнаграждение на юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не чете

Вярно с оригинала!

Секретар: М. С.